

20. Bilaterale miljøindsatser

Miljøbistanden er en integreret del af den danske udviklingsbistand. Rammerne for miljøbistanden er fastlagt i "Strategi for Danmarks miljøindsats i udviklingslande 2004 til 2008".

Den særlige miljøbistand blev startet som led i den danske opfølgning på Rio-topmødet om miljø og udvikling i 1992. Miljøbistanden skal bidrage til at forbedre den ofte katastrofale miljøsituation i udviklingslandene og støtte miljømæssig bæredygtig udvikling. Den særlige miljøbistand omfatter lande i det sydlige Afrika (Kenya, Mali, Mozambique, Sydafrika, Tanzania og Zambia) og i Sydøstasien (Cambodia, Indonesien, Kina, Malaysia, Thailand og Vietnam). Miljø Samarbejdet med Thailand udfases efter 2005 og miljø Samarbejdet med Malaysia udfases efter 2006. Miljøbistanden udformes i tæt samarbejde med samarbejdslandet og så vidt muligt i overensstemmelse med landets strategi for fattigdomsbekæmpelse. Miljøbistanden gennemføres ligesom den øvrige udviklingsbistand efter en programmatisk tilgang.

Indsatsen vil være fokuseret på tre indsatsområder:

By- og industrimiljø, som har til formål at forbedre levevilkårene ved at skabe et bedre miljø i byer, med særlig vægt på de fattigste områder; indsatser kan vedrøre vand, affald, industriforurening, herunder arbejdsmiljø og byplanlægning.

Bæredygtig energi, hvor der arbejdes for at skaffe billig og pålidelig produktion og forbrug af energi, herunder forskellige former for vedvarende energi, og

Naturressourcer, hvor der arbejdes for at sikre bevarelse og bæredygtig anvendelse af knappe ressourcer.

Der lægges på alle områder vægt på at inddrage de direkte berørte befolkningsgrupper og på at gennemføre forvaltningen på det lavest mulige niveau.

Indsatsen på klimaområdet kan omfatte klimatjek i de danske programsamarbejdslande, samt kapacitetsopbygning hos de myndigheder, som skal planlægge og forestå den nationale administration af Kyoto-protokollens Clean Development Mechanism. Desuden vil bistanden kunne medvirke til den administrative forberedelse af CDM-projekter, som fører til reducerede udledninger af drivhusgasser. Dette vil først og fremmest gælde for lande med særlig store udledninger af drivhusgasser, herunder bl.a. Indonesien, Kina, Malaysia, Sydafrika og Thailand. Andre ulande, som har ratificeret Kyoto-protokollen, kan inddrages i det omfang der kan skabes synergi med andre danskstøttede bistandsaktiviteter eller en indsats kan bidrage til at løbe et CO₂-marked i gang for den private sektor.

Endvidere afholdes udgifter til Partnerskabsfaciliteten (PFP) med det overordnede formål at bidrage til at forbedre miljøforholdene i Malaysia, Thailand og Kina. Formålet søges opfyldt ved at styrke den lokale miljøindustri gennem overførsel af miljøteknologi fra virksomheder i Danmark til samarbejdspartnere i modtagerlandene, jf. Akt 99 30/3-2005.

Af bevillingen kan desuden afholdes udgifter til udsendelse af langtids- og korttidsrådgivere til program- og projektarbejde og lokalt rekrutterede rådgivere. Løn og tjenesterejser for såvel udsendte som lokalt ansatte på rådgivende enheder finansieres af § 06.32.04.10. Rådgiverbistand. Øvrige driftsudgifter til udsendte og lokalt ansatte på rådgivende enheder samt til den generelle styring af programmet finansieres af nærværende konto.

Eksisterende rådgivende enheder kan fortsættes ved iværksættelsen af nye faser af eksisterende miljøprogrammer m.v.

Kontoen er en rammebevilling.

06.35. Forsknings- og oplysningsvirksomhed (tekstann. 6)

Dette aktivitetsområde omfatter den del af udviklingsbistanden, der er øremærket forsknings- og oplysningsvirksomhed. Gennem samarbejdet på sektorniveau vil der være god mulighed for fremme af konkrete forskningssamarbejder i de enkelte programsamarbejdslande.

Udviklingsministeren er inden for aktivitetsområdet bemyndiget til at foretage enkeltoverførsler på op til 100 mio. kr. mellem hovedkonti. Enkeltoverførsler på over 100 mio. kr. skal forelægges Folketingets Finansudvalg.